

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №16(42) 9 СЕРПНЯ 2019 РОКУ

Євгенія Харченко і Катерина Шарай.

Запальний веселий сміх лунав у громаді

Кажуть, що сміх лікує, а вміння сміятися над собою – це ознака душевного здоров'я. Та як би там не було, гумор, іронія завжди були притаманні українському народу й допомагали йому долати всі негаразди.

У суботу 3 серпня на території мисливсько-рибальського господарства «Великобагачанське» у с. Красногорівка відбувся фестиваль-конкурс «Запальний веселий сміх нас об'єднує усіх», який зібрав 39 учасників та творчих колективів із усієї області. І хоча захід організували й провели вперше, він засвідчив високий рівень підготовки. Організатори зуміли зробити перебування гостей і учасників фестивалю максимально комфортним.

Мабуть, усе тому, що ініціаторка, головна організаторка та натхненниця фестивалю Наталія Лук'янець неодноразово брала участь у різноманітних мистецьких конкурсах і, як вона сама зізнається, нерідко стикалася з тим, що учасникам ніде перевдягтися, сісти перепочити чи справити природні потреби. Тож врахувавши всі ці огріхи, завчасно подбала про ці, здавалося б, «дрібниці».

Директор Департаменту культури і туризму Полтавської ОДА В. В. Вождяєнко і Білоцерківський сільський голова І. В. Лещенко під час відкриття фестивалю-конкурсу.

Далі на стор. 3

Дорогі трударі-будівельники!

Щиро вітаю вас із професійним святом. Ви обрали одну з найдавніших професій, що уособлює мир, затишок та надію на майбутнє.

Ваша робота – це обличчя наших підприємств, без вас вони не були б міцними, зручними, оригінальними і красивими.

Тож нехай відмінним буде самопочуття і прекрасним настрої. Нехай матеріали будуть якісними, а проекти – інноваційними й сенсаційними! Бажаю успіхів у роботі, здійснення найзаповітніших мрій та творчих планів, життєлюбства й оптимізму.

Віктор КОРДУБАН,
голова ради директорів ПП «БіАГР».

Шановні будівельники ПП «БіАГР» і ТОВ «Білагро»!

День будівельника – приємна дата, це свято затишку, тепла, краси та добра.

Бажаю вам, шановні професіонали, міцного здоров'я, творчої наснаги, фінансової стабільності та розуміння в родинах. Нехай ваша нелегка праця приносить задоволення, впевненість, а життя радує позитивними емоціями. Вдало будуйте особисте щастя, створюйте душевний комфорт і зводьте мости в безхмарне майбутнє!

Оксана КОРДУБАН,
генеральний директор ПП «Білоцерківська агропромислова група».

Шановні будівельники!

Незабаром – День будівельника, професійне свято тих, хто виконує непросту, але вкрай потрібну роботу: зводить житло, об'єкти культури, спорту, соціальної сфери, створює неповторне обличчя міст і сіл. Ваша робота нелегка, відповідальна, але без неї неможливо уявити життя людей, зокрема нашої громади. Спасибі вам за це!

Бажаю вам та вашим близьким невичерпного щастя, міцного здоров'я, багато радості, посмішок і приємних моментів. Нехай ваші руки не знають втоми, з роками зростають майстерність і фінансовий прибуток!

Іван ЛЕЩЕНКО,
Білоцерківський сільський голова.

Актуально

Документи для призначення субсидії

3 травня 2019 року управління соціального захисту населення провели автоматичний розрахунок житлових субсидій на наступний термін 2019-2020 років без додаткового звернення 154 тис. сімей.

Проте відповідно до норм чинного законодавства для окремих категорій одержувачів субсидії розрахунок житлової субсидії на наступний термін здійснюється виключно після подання нових заяв і декларацій. Зокрема, це:

- сім'ї, яким субсидія призначалася за рішенням комісії на фактично проживаючих зареєстрованих осіб;
- орендарі житла та внутрішньо переміщені особи;
- сім'ї, у яких відбулися зміни складу зареєстрованих членів домогосподарства та зміни у складі їхньої сім'ї (наприклад: хтось прописався чи виписався, розлучення, смерть чи народження);
- сім'ї, яким субсидія призначалася за рішенням комісії, де є особи працездатного віку, в яких відсутні доходи або дохід менший мінімальної заробітної плати та/або ними чи за них не сплачено єдиний соціальний внесок.

Таким сім'ям необхідно звернутися до управлінь соціального захисту населення до кінця вересня поточного року.

Чому важливо звернутися до кінця вересня? Якщо сім'я звернеться за призначенням субсидії в неопалювальний сезон і в цей період субсидію буде призначено (в тому числі в нульовому розмірі), управління соціального захисту населення розрахує розмір субсидії автоматично на початку опалювального сезону без додаткового звернення.

Звернення за призначенням субсидії у літній період заощадить Ваш час та надасть можливість отримати субсидії з початком опалювального періоду без затримки.

За зверненнями, які надійдуть протягом двох місяців з початку опалювального сезону, житлову субсидію (у разі наявності правових підстав) буде призначено з жовтня поточного року.

Виконавчий комітет
Білоцерківської сільської ради.

Наші об'єкти служать людям

Наближається друга неділя серпня, а з нею — одне з найпомітніших професійних свят у нашому календарі — День будівельника. Кожен із нас, мабуть, не раз у житті брався за інструмент чи займався будівельними роботами. Бо в кожного є житло, оселя, яку доводиться час від часу ремонтувати, опоряджувати, щоб вона була зручною, затишною, комфортною. А якщо додати трохи філософії, то всі ми — будівничі свого життя, хто більшою мірою, хто меншою, а значить, неодмінно повинні відзначати це свято!

На ПП «БіАГР» і ТОВ «Білагро» всі працівники, де б вони не трудилися, вважають це свято своїм, бо кожен із них вклав часточку своїх зусиль, своєї праці у відродження, розбудову і функціонування цих сучасних і прогресивних підприємств.

Традиційно будівельники до свого професійного свята звітують новими будовами, вітають передовиків виробництва, говорять про проблеми, діляться планами на майбутнє. Тож напередодні свята ми вирішили поспілкуватися на цю тему з поважними представниками цієї почесної професії.

техніку, контролювати процес. Усі зараз хочуть швидких грошей і без напруження. Одержують диплом заради диплома та їдуть шукати щастя за кордоном. Риторичне запитання: «А хто ж буде піднімати економіку України для українців?»

Надійне енергопостачання заводу

— Торік восени була введена в дію нова підстанція для живлення молокозаводу, — доповнює розповідь П. І. Охрея головний інженер Володимир Миколайович Марченко. — Потужність її 2,5 МВт. Щоб була зрозуміла ця

енергопостачання заводу. Раніше в нас була 3-я категорія (одне живлення), а тепер 2-га, вища категорія. Щоб не було перебоїв з електрикою на заводі, бо через раптову відсутність електроенергії зупиняється весь процес, і поновити його дуже складно, потрібен час, маємо додаткові витрати багатьох ресурсів.

За період, що минув із моменту введення підстанції, були випадки, коли через сильний вітер, дощі, град напруга на сільській лінії пропадала. А на заводі напруга була, бо категорія вища! Тепер навіть якщо нова лінія підведе, є резерв: автоматика переключить живлення на другу лінію, сільську. Отже, наше підприємство, зробило все можливе, і відтепер, маємо надію, що воно захищене від примх погоди і різних надзвичайних ситуацій.

На об'єктах кипить робота

Опікується будівництвом на ТОВ «Білагро» Василь Володимирович Коваленко, директор підприємства, випускник Київського університету харчових технологій. Закінчив механічний факультет за спеціальністю «Обладнання харчових і переробних виробництв» і вже 10 років незмінно працює в товаристві. Нині він керує великим будівельним колективом, який працює злагоджено і з повною віддачею завдяки професіоналізму його працівників. Як приклад, В. В. Коваленко називає професіоналів будівельної справи: виконроба Безуглого В'ячеслава Олексійовича, головного інженера Ліхтея Владислава Васильовича, начальника транспортного відділу Москаленка Олега Васильовича, керівника з благоустрою Тимощука Анатолія Васильовича та інших.

Василь Володимирович проводить для мене екскурсію територією підприємства і знайомить з основними будівельними об'єктами, на яких кипить робота. Ось великопрольотний корпус механічної майстерні для ремонту техніки. Тут закінчують бетонування фундаментів під обладнання і зовнішню обшивку воріт сендвіч-панелями. Поруч працює автомобільний бетонозмішувач, робітник через «хобот» приймає готову бетонну суміш. Ось практично завершене будівництво поста діагностики автомобілів. Робимо фото на згадку на фоні височенного зерноочисного сушильного комплексу. Неподалік повним ходом іде процес укладання бруківки, гуде, здіймаючи пил, шліфувальна машина...

Говорить Безуглий В'ячеслав Олексійович: — Я працюю будівельником уже 34 роки і не шкодую, що обрав таку професію. Робота приносить задоволення. Приємно, коли бачиш результати своєї праці. Адже наша робота — вона на виду, і залишається на довгі роки у вигляді будівель і споруд, які служать людям. А оригінальні будівлі офісних центрів і магазинів у Білоцерківці й Красногорівці уже стали візитною карткою наших підприємств, справжньою прикрасою цих сіл!

Із 2007 року ми працюємо з надійними партнерами-підрядниками, немає в нас затримок ні щодо зарплати, ні щодо постачання матеріалів. Хіба що залізниця підводить: бруківка зі Львова йде, буває, із затримкою на 2–3 тижні. То вагонів у них немає, то ще чогось... Справді: кваліфікованих кадрів стає

цифра: вона може забезпечити роботу двох з половиною тисяч електричних чайників, увімкнених одночасно! Ця підстанція понижувальна: знижує напругу від 35 кВ до 10 кВ. Ми збудували її для того, щоб підвищити надійність

Фахівці-будівельники коло зерноочисного комплексу: зліва направо: Тимошук Анатолій Васильович, Ліхтей Владислав Васильович, Коваленко Василь Володимирович, Москаленко Олег Васильович, Безуглий В'ячеслав Олексійович.

«Це дуже відповідальна, важка і некомфортна робота»

— За рік, що минув, особливо грандіозних будов у нас не було, — починає розмову начальник відділу капітального будівництва Павло Іванович Охрей. — Але будівельні роботи не припиняються. У нас працюють дві бригади, які займаються благоустроєм, наводять лад на території. Це бригада Івана Дубини (вона займається обслуговуванням ландшафту, ремонтом по заводу, відповідає за благоустрій території підприємства) й бригада Анатолія Даценка — вона наводить лад на складах у Бірках, готує майданчики для майбутнього будівництва. Там був старий комплекс, тож доводиться викорчувувати старі фундаменти, косити траву, заривати ями там, де колись були прокладені труби...

Торік у Білоцерківці ввели в дію підстанцію «Молокозавод». У Красногорівці будуємо пост діагностики, велику майстерню для ремонту техніки. Плануємо закінчити зводити силосні ємності під зерно. Сподіваємося, що наприкінці року ці об'єкти здамо в експлуатацію.

Нині сформувався молодий колектив будівельників, очолюваний випускником будівельного факультету Полтавського технічного університету Владиславом Ліхтеєм. За 5 років роботи Владислав Васильович набув досвіду, зарекомендував себе як відповідальний працівник, якому можна довірити складні завдання.

А загалом відчуваємо дефіцит кадрів. Я вже 12 років працюю на підприємстві. Бачу, не хоче зараз молодь працювати безпосередньо на будівництві! Це дуже відповідальна, важка і некомфортна робота: і в мороз, і в дощ, і в спеку треба бути на об'єкті, забезпечувати постачання матеріалів, обслуговувати

Нова підстанція «Молокозавод» у дії.

Інженер-будівельник Світлана Карпенко на робочому місці.

все менше. Та нам вдалося сформувати стабільну професійну бригаду. Працюють у нас і свої, місцеві фахівці, й приїжджі з Полтави, Кременчука. Для приїжджих створені всі побутові зручності, вони забезпечуються житлом, гуртожитками.

«Усе збудоване практично з нуля»

А ось що говорить ветеран підприємства, начальник будівельно-монтажної дільниці Павло Петрович Дядик:

— У мене 46 років будівельного стажу, з них 15 років працюю в «Білагро». Тут усе збудоване практично з нуля. Колись тут була територія колгоспу з примітивними спорудами: старою майстернею, їдальнею, гаражем, складами. Практично все було знесене, окрім двох складів, їх перебудували, виконали нове оздоблення. І частина лабораторії залишилася, для потреб елеватора. Решта ж — нове, збудоване заново.

Час не стоїть на місці, з'явилася нова сучасна й потужна техніка. Наприклад, у нас працюють бульдозери, екскаватори, компресори, навантажувачі американської фірми «Катерпіллер». Тож і майстерня для ремонту техніки потрібна нова. Був старий гараж для післявоєнних ГАЗонів, тепер зведений новий гараж для сучасних машин.

Наприкінці екскурсії повертаємося в ошатний адміністративний корпус і піднімаємося нагору у виробничо-технічний відділ. Тут, на мансардному поверсі, під самим дахом у затишній кімнатці, схожій на казковий будинок Карлсона, що живе на даху, зустрічає нас господарка кабінету Світлана Володимирівна Карпенко.

— Я закінчила Полтавський інженерно-будівельний інститут у 1980 році, — розповідає вона. — Працювала за спеціальністю, а як розпався Союз, роботи не стало, довелося опановувати нові спеціальності, зокрема бухгалтерію. 12 років працювала головним бухгалтером, була приватним підприємцем, а тепер от працюю тут, у «Білагро». І дуже задоволена, що повернулася до своєї рідної будівельної справи. Нас троє на підприємстві, які закінчили будівельний факультет за спеціальністю «Промислове та цивільне будівництво»: я, Павло Іванович Охрей і Владислав Ліхтей. Дуже добре, що будівельна галузь ожила, що зводяться нові будівлі і споруди. Зараз багато фермерів тільки зерновими займаються: виростили, продали, заробили грошей, і все. А наше підприємство на додачу ще й виробляє сільськогосподарську продукцію, розбудовується, нарощує потужності. Побільше б таких виробничників у країні, то й людям би жилося краще!

Тож зі святом вас, шановні трудівники підприємства, з Днем будівельника!

Сергій МИКОЛЕНКО.
Фото автора.

Зверніть увагу

Знищили табличку

5 серпня на дитячому майданчику в с. Красногорівка була встановлена табличка з правил експлуатації дитячих ігрових майданчиків. О 13 год. 10 хв. учні Красногорівської школи, особи яких встановлені, 12 річні Б. та А., знищили цю табличку вартістю 306 грн. 10 коп. Прохаємо батьків провести виховні бесіди із дітьми стосовно бережного ставлення до комунального майна. У подальшому при виявленні подібних випадків виконком Білоцерківської сільської ради буде змушений звертатися до правоохоронних органів з метою відшкодування збитків та притягнення винних до відповідальності.

Запальний веселий сміх лунав у громаді

Закінчення. Початок на 1 стор.

Авторка проекту й натхненниця фестивалю **Наталія Лук'янець, зав. відділу культури і туризму Білоцерківської сільської ради (праворуч).**

— Два роки тому я побувала на святі, яке щороку відбувається на території ТОВ «МРТ «Великобагачанське», — розповіла Наталія Андріївна про те, як виник задум фестивалю. — Певно, тому, що свято організовували й проводили не професійні працівники культури, а рибалки й мисливці, дуже скоро я засумувала. І це при тому, що природа тут неймовірна, вона надихає співати, танцювати, веселитися. Тож захотілося організувати свято, яке було б цікавим для широкого загалу, куди могли б приїжджати гості з усієї області. Коли поділилася цією ідеєю з Віктором Володимировичем Кордубаном, він гаряче мене підтримав.

Сектор культури і туризму Білоцерківської сільської ради розробив

розуміння з боку інших керівників. Дехто навіть радив викинути зі сценарію «зайве». Наприклад, відкривав фестиваль козак на коні, який віз пропалу грамоту (за аналогією з однойменним фільмом, який знімали на території нашої громади). А після цього вистрелила гармата. Це неймовірно видовищний момент! Після цього Білоцерківський сільський голова І. В. Лещенко та директор Департаменту культури і туризму Полтавської ОДА В. В. Вождєнко врочисто відкрили захід.

— Гармату десь роздобув Ю. В. Кордубан, — розповідає моя співрозмовниця, — а від коня мені радили взагалі відмовитися. Та я жінка наполеглива, тому розшукала чоловіка, який тримає красивих тварин, і вмовила його приїхати. Він привіз двох коней і потім катав на них дітей.

Окрім зони розваг для дітей, на фестивалі були численні локації. «Творчу майстерню» влаштувала художниця з Балаклії Тетяна Парфенович. «Гостинну хату» облаштували працівники Подільського СБК на чолі з Раїсою Панасенко, «Корчму» — працівники Балакліївського СБК й бібліотекарка Лідія Ісаєнко. Долучилися й працівники Огірського СК на чолі з Валентиною Бондар. А роль корчмарки виконала вчителька Красногорівської ЗОШ Алла Стеценко. Загалом артисти-аматори влаштували справжні вистави: цигани гадали, знахарки роздавали мішечки з цілющими травами, лунали пісні.

А на сцені (добре, що у нас у громаді є переносна сцена, яку свого часу спорудили працівники відділу благоустрою) тим часом розгорталося основне дійство й за звання най-

Глядачі сміялися без утиху, й навіть поважне журі не стримувало емоцій.

веселішого та найдотепнішого гумориста змагалися конкурсанти з усієї області.

Однак конкурс артистів — далеко не єдине змагання в рамках фестивалю. І те, що захід відбувався на березі Псла, зовсім не випадково. Ще зранку за роботу взялися рибалки. Представники всіх сіл громади (загалом 14 учасників) завзято ловили рибу. Згодом найкращих рибалок нагородили грамотами й сувенірами. Переможцем конкурсу став Сергій Шарай (с. Красногорівка), друге місце в Юрія Каленіченка (теж Красногорівка), третє — в Едуарда Васильченка (с. Білоцерківка). Дістався подарунок і Наталії Ганущак із с. Бірки, яка ввіймала найменшу рибку. За активну участь в організації фестивалю-конкурсу нагороджено й директора ТОВ «МРГ «Великобагачанське» Руслана Шарая.

Готували фестиваль-конкурс усією громадою.

Діти залюбки каталися на конях.

Переможець фестивалю **Борис Завріцький (Малобудищанський СБК Гадяцького району).**

Виступає **Любов Молдавчук.**

«Моє рідне село — моя колиска»

Привітали найстарших і наймолодших

Концерт із нагоди Дня села не залишив нікого байдужим та вкотре продемонстрував багатогранні таланти наших земляків. Теплим і зворушливим привітанням його відкрив Білоцерківський сільський голова Іван Лещенко. Він передав вітання від керівництва ПП «БіАГР» та вручив грамоти й премії начальнику котельні Василеві Івановичу Шипоші, водію Сергієві Петровичу Плаксюку, робітниці сирцеху Ніні Іванівні Вільховій,

електрослюсарю Віталієві Григоровичу Петельку, робітнику цеху плавлених сирів Василеві Миколайовичу Іщенко.

Ведучі свята Юлія Захаренко та Микола Требух привітали найстарших жителів села: 96-річних Євдокію Сергіївну Чернуху і Любов Петрівну Цикало, а також воїна-фронтовика Якова Савовича Андрощука, Євдокію Митрофанівну Павлик, Надію Яківну Мостову, Олександру Іванівну Шипошу, Меланію Трохимівну Красюк. Для них прозвучали музичні вітання від артистів-аматорів.

Не забули на святі й про наймолодших — надію й майбутнє села. Подружжя Михайла Леонідовича і Христини Володимирівни Педанів, у яких місяць тому знайшовся синочок Саша, отримали подарунок від сільської ради. Традиційно привітали дітей, які цього разу вперше підуть до першого класу. Це Красюк Станіслав, Яресько Вероніка, Руденко Сергій, Іщук Альона, Педан Аліна. І. В. Лещенко вручив їм портфелі зі шкільним приладдям.

Піввіковий ювілей подружнього життя

Незабутньою подією стало відзначення золотого весілля подружжя Мацьків. Людмила Андріївна і Петро Григорович побралися рівно 50 років тому — вже далекого 1969-го року. Вони слугують прикладом подружньої любові та вірності. Виростили двох синів Сергія і Віктора, мають двох невісток та чотирьох онучок. Петро Григорович у минулому тракторист-бульдозерист, активний учасник художньої самодіяльності села. Людмила Андріївна працювала бухгалтером, листоношею, завжди цікавилася життям односельців.

«Молодих» привітали рідні й знайомі, присутні в залі, а І. В. Лещенко вручив їм подарунок. І, звичайно ж, їм присвятили окреме музичне вітання.

Далі на стор. 4

На сцені — **Володимир Трембецький.**

27 липня 2019 року відзначили День села Балаклія під назвою «Моє рідне село — моя колиска».

Цього сонячного липневого дня з нетерпінням чекали жителі сіл Балаклія, Колосівка, Писарівщина та гості. Працівники культури Любов Василівна Красюк, Юрій Іванович Михайлик, Микола Васильович Требух, Лідія Іванівна Ісаєнко, подружжя Олена і Володимир Трембецький потрудилися на славу: проявили творчість та винахідливість в облаштуванні сцени і території поряд із Будинком культури. Бібліотекарка Л. І. Ісаєнко облаштувала містечко народного побуту.

Щирі вітання з нагоди золотого весілля.

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жителя с. Герусівка, учасниці війни, ветерана праці

ФЕНЕНКО
Ольги Василівни;

жителя с. Бірки, дитини війни, ветерана праці

ЛОБАЧ
Марії Григорівни;

жителя с. Огірівка
СКАКУНОВА
Дмитра Юрійовича;

жителя с. Поділ, учасника війни
ПАНАСЕНКА
Григорія Тихоновича

і висловлюють щирі співчуття рідним і близьким покійних.

У маленькій хатинці, у тихім куточку
У віконце одчинене линуть в садочку
Урочисті пісні соловейка.
Мати спить, над колискою сина схилившись.

Наймолодшим жителем с. Балаклія є
Педан Саша, який народився 21 червня 2019 року в
родині **Михайла Леонідовича**
і Христини Володимирівни Педанів.
Бажаємо здоров'я, щастя і добра
новонародженому та його батькам.

Жителі громади.

Дні народження відзначають
члени нашої громади:

12 серпня
ГРУБА ВАЛЕНТИНА ІВАНІВНА
(с. Красногорівка) – 60 років;

13 серпня
ЧУДІЙОВИЧ РАІСА ВАСИЛІВНА
(с. Балаклія) – 70 років;

14 серпня
ТИМОШЕНКО ЮРІЙ ГРИГОРОВИЧ
учасник АТО (с. Балаклія) – 40 років;

15 серпня
ТРИТЯЧЕНКО ГАННА ФЕДОРІВНА
(с. Герусівка) – 80 років;
МАТУЩЕНКО МИКОЛА ЮХИМОВИЧ
(с. Красногорівка) – 80 років;
ШАРАЙ КАТЕРИНА ВАСИЛІВНА
(с. Білоцерківка) – 60 років;

16 серпня
МОСТОВИЙ ОЛЕКСАНДР ВІКТОРОВИЧ
(с. Балаклія) – 60 років;

17 серпня
ЗАХАРЕНКО ВОЛОДИМИР ПЕТРОВИЧ
(с. Дзюбівщина) – 65 років;

18 серпня
ДАЦЕНКО МАРІЯ МИХАЙЛІВНА
(с. Поділ) – 90 років;

19 серпня
ДАЦЕНКО СОФІЯ МИКОЛАЇВНА
(с. Поділ) – 75 років;

20 серпня
КІЙЧЕНКО НІНА ЛЕОНТІВНА
(с. Красногорівка) – 60 років;
БІЛОЦЕРКІВЕЦЬ ГРИГОРІЙ ДМИТРОВИЧ
(с. Балаклія) – 60 років;

Виконком Білоцерківської сільської
ради, рада ветеранів та члени
громади вітають іменинників і
бажають міцного здоров'я, довголіття,
щасливого сьогоднішнього та
оптимістичного майбутнього.
Любові й розуміння вам, шановні!

Бажаєм добра на життєвій стежині
І пригорщі повні здоров'я й краси,
І світлої долі, завжди молодію,
І в нинішній день, і в майбутні часи!

«Моє рідне село – моя колиска»

Закінчення. Початок на 3 стор.

Зворушливий спів учасниць дівочого ансамблю «Співаночка».

Ніна Вільхова і Лариса Шипова.

Загалом учасники художньої самодіяльності були на висоті й порадували односельців чудовими піснями та танцювальними номерами.

На сцену по черзі виходили ансамблі «Співаночка», «Водограй» Балакліївського СБК (художній керівник Юрій Михайлик), гості з Бірок – народний аматорський вокальний ансамбль «Яснозір'я» (художній керівник заслужений працівник культури України Василь Моспан), танцювальний дитячий колектив (керівник Оксана Райчук), творче подружжя Трембєцьких – Володимир і Олена.

Відзначили працівників і захисників

День села, як і День народження – це привід оглянутися назад, підбити підсумки зробленого та окреслити перспективи на майбутнє. А ще це гарна нагода віддячити тим, хто працює, не шкодуючи власних сил задля добробуту всієї громади. Тож заступник директора з АГЧ ТОВ «Білагро» Олександр Миколайович Пипко зі сцени вручив нагороди найкращим виробничникам: трактористам братам Сергієві й Анатолієві Гриценкам, доярці Ользі Вікторівні Рябусі, обліковцю Ларисі Миколаївні Шипові, водіям Олександрові Вікторовичу Мостовому, Григорієві Петровичу Красюку, будівельникам Ярославу Петровичу Беркалу та

Андрієві Івановичу Тихоненку. А начальник ДОЗ «Соснова поляна» Леонід Васильович Мацько вручив подарунки Вікторові Петровичу Мацьку та Миколі Михайловичу Катруші.

Привітали пісню й подякували за сумлінну працю ветеранам: механізаторам, тваринникам, водіям, педагогам, медикам, інженерно-технічним працівникам.

Сільський голова привітав і вручив подарунки листоношам Михайлові Васильовичу Лещенку та Тетяні Дмитрівні Педан, соціальним працівникам Ірині Петрівні Красюк та Світлані Миколаївні Літвіновій, фельдшеру Світлані Борисівні Теличко, вчительці Валентині Петрівні Лиходід, а також іменинникам, який саме 27 липня святкував свій День народження – ветерану праці Володимирові Івановичу Шипові.

Пісню та оплесками привітали й побажали здоров'я, добра і миру учасникам бойових дій в Афганістані та Чехословаччині, воїнам АТО (а їх у нас 17), які захищали й захищають сьогодні наше мирне життя.

Святковий стіл, спортивні змагання й дискотека

Поки на сцені виступали артисти, біля будинку культури готували святковий куліш Галина Олександрівна Павлик і Ніна Іванівна Вільхова. А Людмила Абрамівна Шипова та Ольга Юріївна Бондар наліпили та наварили

вареників.

Сільський голова вручив нашим кухарям подарунки. Хоча старалися вони, звичайно ж, не заради подарунків. Їм приємно було бачити, як односельці з апетитом їдять дбайливо приготовані ними страви й не забувають дякувати за смачоту.

Святковий стіл вийшов на славу, добре постаралися балакліївські господині. Водночас треба віддати належне й керівництву ПП «БіАГР» (В. В. Кордубан), ТОВ «Білагро» (Ю. В. Кордубан), фермерів Тронь А. І., які щедро забезпечили свято харчовими продуктами й фінансово, а також виконкому Білоцерківської сільської ради.

У розпал свята були організовані спортивні змагання з підтягування на перекладині серед трьох вікових груп. Переможцями стали: до 15 років – Куц Максим (12 разів), від 15 до 20 років – Сотник Руслан (16 разів), старші 20 років – учасник АТО Шульга Олександр (14 разів). Усі вони отримали подарунки.

Завершилося свято запальною дискотекою, яку провів діджей Микола Григорович Горобець. День села у Балаклії святкували далеко за північ. До нових зустрічей, наше рідне село й односельці!

Анатолій ВІЛЬХОВИЙ,
в. о. старости сіл Балаклія,
Колосівка, Писарівщина, Шипові.

Її доля, наче вишитий рушник, де переплелися чорні й червоні ниті

Оселю Марії Михайлівни Даценко з Подолу прикрашає чимало вишитих рушників та інших виробів. Вони створюють неповторний національний колорит та неймовірно позитивну ауру. Та в самій господині лише від згадки про ці речі, створені її колись моторними руками, на очі навертаються сльози.

Так, довгими зимовими вечорами вона майстерно вишивала і рушники, й наволочки, й підзорники. У руках раз по раз мигтіла голка, й на полотні лягали різнокольорові стібки. Квіти, птахи, казкові узори, що народжувалися в результаті її вправних рухів, неодмінно радували й саму майстриню, й оточуючих. Тепер же, на схилі літ, сили покинули стареньку. І ось ця вимушена бездіяльність найбільше засмучує Марію Михайлівну: вона звикла до праці, ніколи її не цуралася та завжди бралася за найважче. Скільки різної роботи переробила жінка на своєму віку! Не злічити.

Вона народилася 18 серпня 1929 року на хуторі Панасенки в родині Одарки Денисівни та Михайла Гавриловича Панасенків. Сім'я не була заможною, але й не бідувала. Тримали в господарстві корову, свиней, курей. Батьки працювали зранку й до пізнього вечора, змалку залучали до роботи й трьох дітей.

Марія Михайлівна народилася та жила в непростий час: колективізація, голод, війна, післявоєнна відбудова... Довелось сьорбнути чимало лиха, й вона сама інколи дивується, як зуміла пережити страшний голод 1932-

го та 1947-го років, німецько-фашистську окупацію.

На початку 30-х років почалося переселення людей з хуторів. Батьки вступили до колгоспу, працювали на різних роботах. На виховання дітей у них не залишалося часу. На плечі малечі лягло чимало домашніх клопотів: порати худобу, птицю, полоти город, заготовляти овочі й фрукти на зиму. Марійка не лінувалася, старалася в усьому допомогти дорослим.

У 8 років дівчинка пішла до школи. Коли закінчила 4 клас, почалася війна. Батька мобілізували на фронт. З війни він так і не повернувся...

Жінка добре пам'ятає воюючу окупацію: німці забрали худобу та вигрібали з хат усе, що можна. Взимку не було чим топтити, було голодно й холодно. Мама дуже хворіла. Ходили по дрова в Шипошине, прями коноплі, щоб хоч якось зігрітися й одягнутися. Коли німці відступали, то спалили півсела. Їхня хата не згоріла, але не було ні дверей, ні вікніл вікон. З божою допомогою пережили й це лихо, відбудувалися.

У 14 років, одразу після визволення, дівчинка почала свій трудовий шлях у колгоспі. Спо-

чатку працювала на свинофермі. 4 роки носила важкі відра з кормом, прибирала, поралася коло свиней. Потім доглядала телят, згодом – корів. Загалом трудовий стаж Марії Михайлівни становить 35 років. Увесь цей час вона працювала в тваринницькій галузі.

За свою багаторічну сумлінну працю М. М. Даценко неодноразово отримувала грамоти, подяки, премії правління колгоспу. А оскільки жінка має статус учасника війни, то має й державні нагороди, зокрема комплект ювілейних медалей.

У 1953 році Марія вийшла заміж за місцевого хлопця Івана Даценка. Та сімейне щастя мало більше полинової гіркоти, ніж солодкого присмаку. Народила сина Івана, раділа материнству, втішалася первістком. А невдовзі залишилася сама, без чоловіка. Було дуже важко: робота в колгоспі, домашнє господарство, виховання сина... Та молодість брала своє, і в 1966 році життя подарувало їй ще одного сина Сергія. Як не шарпала її доля, та жінка мужньо вистояла всі негаразди. Побудувала хату, завжди вела чимале господарство, працювала в колгоспі, а найголовніше – виховала з синів справжніх чоловіків. Зараз кожен має сім'ю, а Марія Михайлівна втішається онуками. Їх у неї четверо.

Добра, справедлива, вимоглива й дуже працююча жінка

Марія Михайлівна Даценко.

передала ці свої риси синам і онукам.

...На вишитих Марією Михайлівною рушниках чергуються то яскраві, то темні кольори. Її життя нагадує той рушник, де переплелися чорні й червоні ниті.

18 серпня нашої землячці виповниться 90 років. У день свого народження прийміть, шановна Маріє Михайлівно, щирі привітання.

Нехай волошками цвітуть літа прекрасні, нехай здійсняться тисячі бажань.

Щоб доля дарувала тільки щастя, Ні грама бід, ні крапельки страждань.

Односельці.